

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 8C/22/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715200656
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Banský
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6715200656.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudcom JUDr. Petrom Banským v právnej veci žalobcov I./ S. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J.B.. U. XXX/XX, XXX XX W., občan Ruskej federácie a II./ D. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. XXX/XX, XXX XX P., občan SR, zastúpených Mgr. Iankom Troiakom, advokátom, so sídlom Advokátskej kancelárie Dukelských hrdinov 34, 960 01 Zvolen proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, o zrušení rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

Súd z r u š u j e rozhodcovský rozsudok sp. zn. S.-H.-XXX/XX-A. zo dňa 04.11.2014 vydaný Stálym rozhodcovským súdom Victoria, rozhodcovský súd v Žiline so sídlom Vojtecha Tvrdeho 793/21,010 01 Žilina konajúcim prostredníctvom rozhodcu E.. A. H..

Súd o trovách konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou zo dňa 21.01.2015, ktorá bola doručená súdu dňa 22.01.2015 sa žalobcovia domáhali toho, aby súd zrušil rozhodcovský rozsudok sp. zn. S.-H.-XXX/XX-A. zo dňa 04.11.2014 vydaný Stálym rozhodcovským súdom Victoria rozhodcovský súd v Žiline, so sídlom Vojtecha Tvrdeho 793/21, 010 01 Žilina konajúcim prostredníctvom rozhodcu E.. A. H.Í. s tým, aby bol žalovaný zaviazaný povinnosťou nahradiť žalobcom trovy konania. Zároveň žalobcovia žiadali odložiť vykonateľnosť označeného rozhodcovského rozsudku, a to až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Žalobcovia svoju žalobu odôvodnili skutočnosťou, že žalobca 1./ ako dlžník a žalobca 2./ ako spoludlžník uzatvorili so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500019216 zo dňa 19.12.2012 (ďalej len „zmluva o revolvingovom úvere“), na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi 1./ úver vo výške 1.500,- Eur. Podľa uvedenej úverovej zmluvy mali žalobcovia poskytnutý úver splatiť spolu s úrokmi v 42 mesačných splátkach v zmluvne dohodnutých termínoch, pričom výška splátky predstavovala sumu 80,37 Eur, teda celková čiastka, ktorú mali žalobcovia žalovanému vrátiť predstavovala sumu 3.375,54 Eur. Spolu so zmluvou o revolvingovom úvere dňa 19.12.2012 žalovaný predložil žalobcom na uzatvorenie aj Rozhodcovskú zmluvu č. XXXXXXXXXX (ďalej len „rozhodcovská zmluva“), podľa ktorej bol na prejednanie akýchkoľvek sporov zo zmluvy o revolvingovom úvere príslušný niektorý z nasledujúcich rozhodcovských súdov, a to podľa rokovacieho poriadku týchto stálych rozhodcovských súdov: Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak arbitration court, s.r.o., so sídlom Krížna 56, Bratislava a Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici, zriadený pri Victoria legal arbiter s.r.o., so sídlom Zvolenská cesta 37, 974 01 Banská Bystrica, pričom výber rozhodcovského súdu, ktorý bude vec oprávnený prejednať a rozhodnúť spočíval na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh. Na základe tej skutočnosti, že žalobcovia splatili žalovanému zo sumy poskytnutého revolvingového úveru iba sumu 406,85 Eur, pričom s ďalšími splátkami sa dostali do omeškania, žalovaný si uplatnil právo

na zosplatnenie celého úveru. Žalovaný dňa 10.03.2014 podal na Stály rozhodcovský súd Victoria rozhodcovský súd v Žiline, so sídlom Vojtecha Tvrdeho 793/21, 010 01 Žilina (ďalej len „rozhodcovský súd“) žalobu o zaplatenie sumy 2.968,69 Eur, na základe čoho rozhodcovský súd vydal dňa 19.03.2014 rozhodcovský rozsudok sp. zn. S.-H.-XXX/XX-A., ktorý bol zaslaný žalobcom spolu s výzvou na podanie žalobnej odpovede. Následne na to žalobcovia podali žalobnú odpoveď, v ktorej namietali príslušnosť rozhodcovského súdu na prejednanie tejto veci poukazujúc pritom na skutočnosť, že tento rozhodcovský súd nebol medzi sporovými stranami v rozhodcovskej zmluve zo dňa 19.12.2012 a ani nikdy neskôr dohodnutý. Napriek tejto skutočnosti bol dňa 22.12.2014 právnenému zástupcovi žalobcov doručený rozhodcovský rozsudok zo dňa 04.11.2014, ktorý opätovne uložil žalobcom povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému sumu vo výške 2.968,69 Eur spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne a úrokom z omeškania vo výške 1,15 % ročne: zo sumy 80,37 Eur od 25.09.2013 do 11.12.2013, zo sumy 75,37 Eur od 12.12.2013 do zaplatenia, zo sumy 80,37 Eur od 25.10.2013 do zaplatenia, zo sumy 80,37 Eur od 25.11.2013 do zaplatenia, zo sumy 80,37 Eur od 25.12.2013 do zaplatenia a zo sumy 2.652,21 Eur od 30.12.2013 do zaplatenia, a to až do dňa, kedy táto zmluvná pokuta spolu s týmto úrokom z omeškania dosiahne celkovo sumu 1.500,- Eur, pričom odo dňa nasledujúceho po dni dosiahnutia tejto sumy boli žalobcovia (v rozhodcovskom konaní v postavení žalovaných) povinní platiť žalobcovi (v rozhodcovskom konaní v postavení žalobcu) iba úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 2.968,69 Eur do zaplatenia. Zároveň boli žalobcovia rozhodcovským rozsudkom zaviazaní na zaplatenie poplatku za rozhodcovské konanie vo výške 31,80 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 429,30 Eur ako aj poplatku za podanie žalobnej odpovede vo výške 15,90 Eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozhodcovského rozsudku. Podľa žalobcov sa rozhodcovský súd dostatočne nevyssporiadal s nimi namietanými skutočnosťami ako aj s povinnosťou rozhodcovského súdu skúmať ex officio platnosť resp. neplatnosť spotrebiteľskej zmluvy. Neplatnosť zmluvy o revolvingovom úvere namietali žalobcovia z dôvodu neprimerane vysokých úrokov 70,01 % p.a., ktoré je možné považovať podľa nich za úžernícke, keď potom takáto zmluva vykazuje známky jednoznačného rozporu s dobrými mravmi a poctivým obchodným stykom. Žalobcovia v žalobe namietli platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa § 40 ods. 1 písm. a) bod 1. a 4., a to z dôvodu, že bola už vopred naformulovaná v štandardnej podobe, pričom obsahovala aj neplatné označenie Rozhodcovského súdu v Banskej Bystrici ako aj z dôvodu, že rozhodca v rámci rozhodcovského konania ignoroval a nedôsledne aplikoval na danú situáciu predpisy určené na ochranu práv spotrebiteľa, zároveň sa dostatočne nevyssporiadal s platnosťou rozhodcovskej zmluvy, samotnou príslušnosťou rozhodcovského súdu na prejednanie a rozhodnutie vo veci ako ani s platnosťou zmluvy o revolvingovom úvere. Ďalej žalobcovia namietali neprijateľnosť rozhodcovskej zmluvy aj z dôvodu, že v prípade, ak rozhodcovské konanie vyvolá v tomto prípade žalovaný, tak žalobcom neostáva iná možnosť, ako sa rozhodcovskému konaniu podrobiť a riešiť tak spor pred zvoleným rozhodcom, ktorí je pre nich nepredvídateľný s tým, že už takáto voľba je podľa nich markantným porušením práva na spravodlivý proces a spravodlivý súd. Napokon žalobcovia poukázali aj na to, že ich presvedčenie o neprijateľnosti uzatvorenej rozhodcovskej zmluvy podčiarkuje samotná geografická vzdialenosť rozhodcu (Žilina), ktorý vo veci konal oproti príslušnému všeobecnému súdu spotrebiteľa (Zvolen) v zmysle ustanovenia § 87 písm. f) zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), pričom pravidlá rozhodcovského konania sú nedostatočne transparentné a priemerný subjekt práva a žalobcovia sa s nimi vôbec neoboznámili, čím je podľa žalobcov v tomto prípade naplnená neprijateľná zmluvná podmienka v zmysle § 53 ods. 4 písm. a) zákona č. 40/1964 Občianskeho zákonníka (ďalej len „O.z.“).

Uznesením č.k. 8C/22/2015-31 zo dňa 03.03.2015 právoplatným dňa 26.03.2015 súd odložil vykonateľnosť napadnutého rozhodcovského rozsudku, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedeného tunajším súdom pod sp. zn. 8C/22/2015.

Žalovaný sa k žalobe vyjadril v podaní zo dňa 24.03.2015 došlým súdu dňa 25.03.2015, keď okrem iného v ňom poukázal na to, že z rozhodcovskej zmluvy výslovne vyplýva skutočnosť, že jej uzatvorenie nie je podmienkou uzatvorenia samotnej zmluvy o revolvingovom úvere ako aj to, že dlžník má možnosť jednostranne odstúpiť od rozhodcovskej zmluvy do 14 dní odo dňa jej uzatvorenia aj bez uvedenia dôvodu, a teda potom, ako mu boli v deň uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere, ktorý je totožný s dňom uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy, poskytnuté peňažné prostriedky, čiže bez obavy, že by mu úver nebol poskytnutý v prípade neuzatvorenia rozhodcovskej zmluvy. Žalovaný ďalej uviedol, že poučenie dlžníka o možnosti neuzatvoriť rozhodcovskú zmluvu bez akýchkoľvek následkov na uzatvorenie hlavnej zmluvy o revolvingovom úvere sa nachádza hneď v úvode rozhodcovskej zmluvy, z čoho možno odvodiť skutočnosť, že účinky uzatvorenia resp. neuzatvorenia rozhodcovskej zmluvy boli žalobcom

ozrejmene. Žalovaný dodal, že rozhodcovská zmluva nemôže byť neplatným právnym úkonom ani pri jej posudzovaní vo svetle neprijateľnej zmluvnej podmienky podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. V nadväznosti na uvedené žalovaný poukázal na to, že nie je v súlade s platnou právnou úpravou stotožňovanie možnosti výberu medzi rozhodcovským konaním a všeobecným konaním so situáciou, kedy sa spor začne na základe žaloby podanej dodávateľom, nakoľko ani zákon a ani smernica č. 93/13/EHS nehovoria nič o tom, že rozhodcovské konanie je prípustné len v prípade, ak sa začne na základe žaloby podanej zo strany spotrebiteľa. V súvislosti so svojim tvrdením žalovaný poukázal na viaceré rozhodnutia a rozhodovaciu činnosť súdov SR. K argumentácii žalobcov týkajúcej sa neprijateľnosti miesta konania rozhodcovského konania žalovaný uviedol, že rozhodcovské konanie je prevažne konaním písomným, pričom žalobná odpoveď žalobcov neobsahovala požiadavku ústneho prejednávania veci pred rozhodcovským súdom resp. žalobcovia nenavrhli vypočutie k veci cestou dožiadaného súdu, keď potom možno tvrdenie žalobcov o vzdialenosti sídla rozhodcovského súdu považovať za účelové, nakoľko aj konanie pred všeobecným súdom môže prebiehať iba písomne. Namietanie nepríslušnosti rozhodcovského súdu, ktorý vo veci rozhodol je podľa žalovaného nedôvodné aj na základe tej skutočnosti, že zmluvné strany si v rámci samostatnej rozhodcovskej zmluvy dohodli alternatívny spôsob riešenia sporov pred rozhodcovským súdom Victoria legal arbiter, ktorý však odo dňa uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy zmenil svoje sídlo z pôvodného v Banskej Bystrici na súčasné v Žiline, pričom to že, sa jedná o jeden a ten istý subjekt možno odvodiť z jeho identifikačného čísla, ktoré je verejne dostupné v obchodnom registri. Žalovaný namietol aj neodôvodnené a nepreukázané tvrdenia žalobcov o porušení zásady na spravodlivý súdny proces pred rozhodcovským súdom ako aj tvrdenie, že im nebola poskytnutá možnosť oboznámiť sa s pravidlami rozhodcovského konania, a to s poukazom na to, že možnosť oboznámiť sa s predpismi rozhodcovského súdu objektívne existovala nielen v čase uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy, ale aj počas plynutia lehoty na odstúpenie od nej či kedykoľvek následne, a to s poukazom na ustanovenie § 12 os. 3 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v spojení s ustanovením § 2 ods. 3 a 4 zákona č. 200/2011 Z.z. o Obchodnom vestníku. Záverom svojho vyjadrenia žalovaný dodal, že posúdenie súladu uplatňovaných zmluvných sankcií so zákonom vyplýva zo samotného obsahu rozhodcovského rozsudku, z ktorého vyplýva aj to, že rozhodcovský súd sa riadne zaoberal právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa a vychádzal z platnej zákonnej úpravy týkajúcej sa regulácie odplaty sa poskytnutý spotrebiteľský úver v zmysle ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ktorá podľa žalovaného podstatným spôsobom neprevyšovala hodnotu priemernej odplaty určovanej Ministerstvom financií SR, ktorá bola v čase uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere na hranici 45,60 %. Podľa žalovaného žalobcovia v žalobe žiadnym spôsobom bližšie nešpecifikovali ktorý konkrétny zákonný predpis alebo ustanovenie malo byť porušené v rámci rozhodcovského konania, keď vzhľadom aj na túto skutočnosť žalovaný navrhol, aby súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol a zaviazal žalobcov na náhradu trov konania.

Písomným podaním zo dňa 30.04.2015 doručeným tunajšiemu súdu dňa 30.04.2015 žalobcovia uviedli, že prvotný rozhodcovský rozsudok bol vydaný v zrýchlenom konaní podľa čl. 15 ods. 1 rokovacieho poriadku rozhodcovského súdu, napriek tomu, že zákon o rozhodcovskom konaní takúto formu nepozná, preto je rokovací poriadok rozhodcovského súdu nezákonný. Ďalej žalobcovia poukázali na to, že v rámci rozhodcovského konania im bola doručená výzva na podanie žalobnej odpovede zo dňa 19.03.2014, v ktorej sa uvádza, že akúkoľvek komunikáciu so súdom je možné uskutočňovať výlučne písomnou formou, čo sa podľa nich rovnako javí ako protizákonné. Porušenie zákona o rozhodcovskom konaní vidia žalobcovia aj v tom, že im v postavení žalovaných neboli doručené všetky písomnosti do vlastných rúk pred doručením rozhodcovského rozsudku, nakoľko tie boli doručené až spolu s rozhodcovským rozsudkom a rovnako tak ani rozhodnutie o menovaní konkrétneho rozhodcu, ktorého by bolo možné eventuálne namietat' z dôvodu jeho zaujatosti.

Súd postupoval podľa § 101 ods. 2 O.s.p. a vec prejednal v neprítomnosti žalobcu II./, žalovaného a právneho zástupcu žalovaného. Pojednávania sa zúčastnili žalobca I./ a právny zástupca žalobcov, žalobca I./ zotrval na podanej žalobe ako aj na dôvodoch, ktoré v nej so žalobcom II./ uviedli. Žiadal zrušiť rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom Victoria rozhodcovský súd v Žiline aj s poukazom na skutočnosť, že žalobca I./ pri podpísaní rozhodcovskej zmluvy nebol nijakým osobitným spôsobom poučený o dôsledkoch podpísania rozhodcovskej doložky o tom, čo táto pre neho znamená a aké práva a povinnosti z nej pre neho vyplývajú. Právny zástupca žalobcov uviedol aj tú skutočnosť, že

suma poskytnutých peňažných prostriedkov podľa zmluvy o revolvingovom úvere vo výške 1.500,- Eur nekorešponduje s realitou, nakoľko žalobcovi I./ boli zo strany žalovaného reálne poskytnuté finančné prostriedky iba vo výške 1.284,25 Eur, v dôsledku čoho majú za to, že už v tomto bode bola predmetná zmluva o revolvingovom úvere zavádzajúca.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výpoveďou právneho zástupcu žalobcov a oboznámením sa s obsahom listín založených v spise, a to so žalobou o zaplatenie pohľadávky vo výške 2.968,69 € s príslušenstvom zo dňa 11.02.2014, výzvou na podanie žalobnej odpovede zo dňa 19.03.2014, žalobnou odpoveďou žalovaných 1/ a 2/ v rozhodcovskom konaní sp. zn. S.-H.-XXX/XX-A. zo dňa 11.04.2014, s rozhodcovským rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu Victoria rozhodcovský súd v Žiline sp. zn. S.-H.-XXX/XX-A. zo dňa 04.11.2014, žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru zo dňa 10.12.2012, rozhodcovskými zmluvami č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.12.2012, vyjadrením žalovaného a ostatnými listinnými dôkazmi tvoriacimi súčasť súdneho spisu. Zhodnotiac vykonané dôkazy jednotlivito i vo vzájomnej súvislosti súd zistil tento skutkový a právny stav:

Žalobca I./ v postavení dlžníka a žalobca II./ v postavení spoludlžníka dňa 19.12.2012 uzatvorili so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500019216, na základe ktorej bola žalobcom schválená výška úveru 1.500,- Eur. V ten istý deň uzatvorili žalobcovia so žalovaným rozhodcovskú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, v zmysle ktorej sa so žalovaným dohodli, že akékoľvek spory, nezrovnalosti, alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace z ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere s porušením, ukončením, či neplatnosťou zmluvy o revolvingovom úvere budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní, alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z nasledujúcich stálych rozhodcovských súdov podľa rokovacieho poriadku týchto stálych rozhodcovských súdov: Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak arbitration court, s.r.o., IČO: 44 130 481, so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava, zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Sro, vložka č.: 52189/B a Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici zriadený pri Victoria legal arbiter, s.r.o., IČO: 44 826 460, so sídlom Zvolenská cesta 37, 974 01 Banská Bystrica, zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Banská Bystrica, oddiel: Sro, vložka č. 16626/S. Výber rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh.

Zo žaloby žalobcu PROFÍ CREDIT Slovakia s.r.o. podanej v rámci rozhodcovského konania proti žalovanému 1.S. Y., nar. XX.XX.XXXX a žalovanému 2. D. P., nar. XX.XX.XXXX, doručenej rozhodcovskému súdu dňa 10.03.2014 súd zistil, že predmetom bolo plnenie zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500019216 zo dňa 19.12.2012. Zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500019216 vyplynulo, že bola uzatvorená medzi spoločnosťou PROFÍ CREDIT Slovakia s.r.o. ako veriteľom a S. Y., nar. XX.XX.XXXX ako dlžníčkou a D. P., nar. XX.XX.XXXX ako spoludlžníkom. V zmysle bodu 6 zmluvy o revolvingovom úvere bol revolvingový úver schválený do výšky 1.500,- Eur, pričom celková čiastka ktorú mali dlžníci vrátiť bola 3.375,54 Eur. Ročná úroková sadzba revolvingu bola dohodnutá na 76,21%, RPMN za úver 69,09%, priemerná RPMN za úver 46,35% a ročná úroková sadzba úveru vo výške 70,01 % s počtom splátok 42 a výškou mesačnej splátky 80,37 Eur. Zmluva bola podpísaná žalobcom I./ ako dlžníkom a žalobcom II./ ako spoludlžníkom dňa 10.12.2012 a žalovaným ako veriteľom dňa 19.12.2012. Dňa 19.12.2012 bola uzatvorená rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX medzi veriteľom PROFÍ CREDIT Slovakia s.r.o., dlžníčkou S. Y., nar. XX.XX.XXXX a spoludlžníkom D. P., nar. XX.XX.XXXX. Okrem už vyššie zmienených ustanovení obsahovala rozhodcovská zmluva v bode 7 dojednanie, že dlžník je oprávnený od tejto zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do štrnástich kalendárnych dní od uzavretia tejto zmluvy. Oznámenie bol povinný dlžník vykonať v písomnej forme. Z bodu 2 rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom a dlžníkom. Dlžník nie je povinný prijať návrh rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa, pričom vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol zo strany veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaný. Vo výzve na podanie žalobnej odpovede zo dňa 19.03.2014 bolo S. Y., nar. XX.XX.XXXX žalovanej (v rámci rozhodcovského konania v postavení žalovanej 1.) oznámené, že proti vydaniu rozhodcovskému rozsudku má možnosť podať písomnú žalobnú odpoveď v lehote 10 dní odo dňa doručenia tejto výzvy. Súčasne bola žalovaná vyzvaná na zaplatenie poplatku za žalobnú odpoveď vo výške 15,90 Eur. Z poučenia obsiahnutého vo výzve na podanie žalobnej odpovede okrem iného vyplynulo, že pokiaľ žalovaná podá žalobnú odpoveď riadne a včas, rozhodcovský rozsudok sa zruší a vykoná sa rozhodcovské konanie. V opačnom prípade sa rozhodcovský rozsudok vydaný v zrýchlenom konaní považuje za riadny rozhodcovský rozsudok.

Rozhodcovským rozsudkom sp.zn. S.-H.-XXX/XX-A. zo dňa 19.03.2014, právoplatným dňa 22.12.2014 a vykonateľným dňa 30.12.2014 boli žalovaní (v prejednávanej veci žalobca I./ a II./) zaviazaní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi (v prejednávanej veci žalovaný) sumu vo výške 2.968,69 Eur spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne a úrokom z omeškania vo výške 1,15 % ročne: zo sumy 80,37 Eur od 25.09.2013 do 11.12.2013, zo sumy 75,37 Eur od 12.12.2013 do zaplattenia, zo sumy 80,37 Eur od 25.10.2013 do zaplattenia, zo sumy 80,37 Eur od 25.11.2013 do zaplattenia, zo sumy 80,37 Eur od 25.12.2013 do zaplattenia a zo sumy 2.652,21 Eur od 30.12.2013 do zaplattenia, a to až do dňa, kedy táto zmluvná pokuta spolu s týmto úrokom z omeškania dosiahne celkovo sumu 1.500,- Eur, pričom odo dňa nasledujúceho po dni dosiahnutia tejto sumy boli žalovaní povinní platiť žalobcovi iba úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 2.968,69 Eur do zaplattenia. Zároveň boli žalovaní rozhodcovským rozsudkom zviazaní na zaplattenie poplatku za rozhodcovské konanie vo výške 31,80 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 429,30 Eur ako aj poplatku za podanie žalobnej odpovede vo výške 15,90 Eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Zb.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania

úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 písm. a), b) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „O.z.“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 O.z., ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 O.z., spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 O.z., za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 O.z., ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. r) O.z., za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 53 ods. 5 O.z., neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 O.z., zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich

práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 54b zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „zákon o rozhodcovskom konaní“), ustanovenia tohto zákona sa použijú aj na konania začaté pred 1. januárom 2015.

Podľa § 40 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, tuzemský rozhodcovský rozsudok môže byť zrušený príslušným súdom len na základe žaloby účastníka rozhodcovského konania podanej proti druhému účastníkovi rozhodcovského konania, ak a) účastník rozhodcovského konania preukáže, že 1. nemal spôsobilosť uzavrieť rozhodcovskú zmluvu, rozhodcovská zmluva nebola uzavretá v súlade s právnym poriadkom, podľa ktorého sa na základe dohody zmluvných strán mala rozhodcovská zmluva uzavrieť, alebo že takáto dohoda nebola uzavretá, podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, 2. nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu, o rozhodcovskom konaní alebo že mu nebolo umožnené sa zúčastniť na rozhodcovskom konaní, 3. rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, pre ktorý nebola uzatvorená rozhodcovská zmluva, alebo ktorý nie je v medziach rozhodcovskej doložky, alebo že rozsudok prekračuje dosah dohovoru o rozhodcovi alebo dosah rozhodcovskej doložky; ak ale môžu byť časti rozhodcovského rozsudku vo veciach podrobených rozhodcovskému konaniu oddelené od častí rozsudku pojednávajúcich o veciach, ktoré nie sú mu podrobené, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti, 4. rozhodcovský súd nebol ustanovený, rozhodcovské konanie neprebiehalo spôsobom dohodnutým účastníkmi rozhodcovského konania alebo že sa táto dohoda neuzavrela, ak ustanovenie rozhodcovského súdu alebo priebeh rozhodcovského konania bol v rozpore s ustanoveniami tohto zákona, ak tieto skutočnosti mohli mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej alebo b) súd zistí, že sú dôvody, pre ktoré by boli odopreté uznanie a výkon cudzieho rozhodcovského rozsudku aj bez návrhu účastníka podľa § 50 ods. 2 tohto zákona.

Podľa § 41 zákona o rozhodcovskom konaní, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 60 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

Žalobcovia sa svojou žalobou doručenou súdu dňa 22.01.2015 domáhali zrušenia rozhodcovského rozsudku, keď žalobu podali na tunajšom súde v zákonnej lehote 60 dní odo dňa, kedy im bol rozhodcovský rozsudok doručený tu do rúk právneho zástupcu žalobcov dňa 22.12.2014, v dôsledku čoho možno konštatovať, že lehota na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola zachovaná a žaloba bola podaná včas.

Z výsledkov vykonaného dokazovania, zisteného skutkového stavu a následnej právnej kvalifikácie tohto stavu súd dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne, a to z týchto dôvodov:

Súd má za preukázané, že zmluva o revolvingovom úvere č. 8500019216 uzatvorená medzi účastníkmi konania dňa 19.12.2012 je jednoznačne zmluvou spotrebiteľskou, kde na jednej strane vystupujú fyzické osoby - spotrebiteľia, ktorí pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonajú v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a na strane druhej právnická osoba - dodávateľ, ktorá pri uzatváraní zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, keď podľa výpisu z obchodného registra dodávateľa - žalovaného vyplýva, že predmetom jeho činnosti je aj poskytovanie pôžičiek a úverov nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov. Na druhej strane treba podotknúť, že žalobcovia ako zmluvné strany zmluvy o revolvingovom úvere v postavení dlžníka resp. spoludlžníka boli identifikovaní menom a priezviskom, rodným číslom a adresou miesta trvalého pobytu. S poukazom na tieto skutočnosti má súd za to, že uvedená zmluva o revolvingovom úvere má charakter spotrebiteľskej zmluvy nesúcej črty zmluvy uzatváratej opakovane s veľkým počtom spotrebiteľov s tým, že návrh takejto zmluvy je vopred pripravený na predtlačení formulároch žalovaného, pričom spotrebiteľ nemá možnosť meniť obsah takto navrhnutých zmlúv. V nadväznosti na uvedené je súd toho názoru, že v rámci právneho posúdenia veci je potrebné aplikovať na danú zmluvu zákonné ustanovenia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, nakoľko predmetná zmluva bola vyplnená na vopred pripravenom predtlačení formulári žalovaného s vopred pripraveným znením, pričom v takejto podobe bola predložená spotrebiteľom - žalobcom na podpis. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je podľa názoru súdu nevyhnutné aplikovať na danú situáciu ustanovenia zaručujúce žalobcom ako spotrebiteľom ochranu ich

práv pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami, a teda ustanovenia občianskeho zákonníka týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv s tým, že predmetnú zmluvu posudzoval súd aj v zmysle ustanovení zákona č. 129/2010 Zb.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase uzatvorenia zmluvy.

Súd predovšetkým skúmal okolnosti, za ktorých bola predmetná rozhodcovská zmluva dojednaná, a to v kontexte ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a teda či sa v danom prípade nejedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľov za danej situácie žalobcov. Jedným z určujúcich kritérií je aspekt individuálneho dojednaní neprijateľnej zmluvnej podmienky, keď za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia obsiahnuté jednak v návrhu zmluvných podmienok a jednak v pripojených všeobecných obchodných podmienkach nemožno považovať za individuálne dojednané také, ktoré boli dodávateľom pripravené vopred a s ktorými sa spotrebiteľ síce mohol oboznámiť pred samotným podpísaním zmluvy, ale nemohol ovplyvniť ich obsah. V tomto prípade sa spotrebiteľ ocitol v situácii, kedy mal na výber dve možnosti, a síce buď predložený návrh zmluvy podpísať, alebo ho odmietne. Súd musí konštatovať, že hoci rozhodcovská zmluva bola podpísaná na samostatnej listine, tvorila však neoddeliteľnú súčasť zmluvy o revolvingovom úvere, pričom ustanovenia zmluvy ako zmluvy formulárovej vyhotovenej na predtlačí sú koncipované predovšetkým v záujme zmluvného partnera spotrebiteľa. Rozhodcovská zmluva je neprijateľná aj z toho dôvodu, že bola koncipovaná tým spôsobom, že nebola medzi spotrebiteľom a dodávateľom osobitne (individuálne) dojednaná. Aj napriek skutočnosti, že rozhodcovská zmluva bola samostatne podpísaná, zároveň však bola vytlačená na formulári a spotrebiteľia nemali možnosť ovplyvniť jej obsah. Keďže bol obsah rozhodcovskej doložky dodávateľom vopred pripravený, len ťažko možno predpokladať, že si spotrebiteľ bol vedomý všetkých dôsledkov, ktoré so sebou dojednanie rozhodcovskej zmluvy nesie. Zároveň je potrebné poukázať na skutočnosť, že rozhodcovská zmluva nebola dojednaná v čase vyššej bdelosti spotrebiteľa po vzniku sporu, ale na začiatku zmluvného vzťahu, čo takisto oslabuje pozíciu spotrebiteľa. Vychádzajúc z takto koncipovanej rozhodcovskej zmluvy je zrejmé, že dodávateľ (žalovaný) od počiatku sledoval riešenie prípadných sporov cestou rozhodcovského konania za účelom reálneho sťaženia uplatnenia práv spotrebiteľa. K názoru, že rozhodcovskú zmluvu nemožno považovať za individuálne dojednanú, dospel súd aj s poukazom na vyjadrenie žalobcu I./ poskytnutého súdu prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu na súdnom pojednávaní, z ktorého vyplýva, že žalobca I./ nebol pri podpise zmluvy o revolvingovom úvere ako aj rozhodcovskej zmluvy informovaný resp. poučený o dôsledkoch podpísania rozhodcovskej zmluvy ako aj o právach a povinnostiach z nej vyplývajúcich. V nadväznosti na to je potom zrejmé, že so znením rozhodcovskej zmluvy nebol žalobca I./ oboznamovaný, pričom táto zmluva mu bola daná na podpísanie.

Podľa názoru súdu požadovanú rovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov spotrebiteľskej zmluvy nie je spôsobilé zaručiť dojednanie obsiahnuté v rozhodcovskej zmluve, ktoré právo výberu spôsobu riešenia sporu a aj subjektu majúceho vyriešiť prípadný spor účastníkov hmotnoprávneho vzťahu zveruje žalobcovi (iniciátorovi konania) a to tak, že tento si môže vybrať ako prejednanie a rozhodnutie sporu rozhodcom, tak i všeobecným súdom. Iniciovanie sporu zo spotrebiteľskej zmluvy aj spotrebiteľom podľa názoru súdu treba považovať za skôr teoretické až nepravdepodobné, nakoľko okruh možných požiadaviek spotrebiteľa nespĺnených druhou zmluvnou stranou je na prvý pohľad v značnej miere obmedzený s tým, že do tohto okruhu nemožno zaradiť žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku, keďže to predpokladá prvotné prejednanie a tiež rozhodnutie sporu zvoleným rozhodcom. Vo svetle neprijateľnej zmluvnej podmienky sa javí už riziko, že spotrebiteľovi jeho zmluvný partner prakticky nanúti podrobenie sa právomoci rozhodcu v dôsledku výberu vykonaného zmluvným partnerom spotrebiteľa a už takáto možnosť spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Rovnako stále platí, že túto nerovnováhu nie je spôsobilé eliminovať ustanovenie, ktoré prakticky rovnocennú možnosť výberu poskytuje spotrebiteľovi, avšak len pre prípad záujmu jeho samotného viesť spor (teda len v tom prípade, ak sa spotrebiteľ rozhodne sám stať žalobcom a niečo od svojho zmluvného partnera požadovať, odhliadajúc tu od nutnosti urobiť tak v prípadoch obdobných tomu z prejednávanej veci ako prvý, aby tak vylúčil uplatnenie rozhodcovskej zmluvy druhou stranou vzťahu, nesúce so sebou vlastný záväzok podriaďiť sa takto vykonanej voľbe).

Ďalej považuje súd za potrebné uviesť, že namietanie vzdialenosti sídla rozhodcovského súdu rozhodujúceho vo veci je na mieste, nakoľko sídlo rozhodcovského súdu od bydliska žalobcov je

neprimerane vzdialené oproti miestne príslušnému všeobecnému súdu žalobcov ako spotrebiteľov, a to v zmysle § 87 písm. f) O.s.p.

Na základe uvedených skutočností možno vyvodiť záver, že v danom prípade nebola platne založená právomoc rozhodcu na prejednanie veci a ani na vydanie rozhodnutia, keď vyššie označený rozhodcovský rozsudok bol vydaný v rozhodcovskom konaní na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy, pričom pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, teda sú naplnené dôvody pre zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle § 40 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní.

Záverom súd dodáva, že v situácii, kedy niektorý z účastníkov konania oprávnené popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy, táto skutočnosť zakladá dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku súdom podľa § 40 ods. 1 písm. a) zákona o rozhodcovskom konaní. Porušenie hmotnoprávných predpisov súd skúma aj ex offa najmä pri sporoch, v ktorých jedným z účastníkov je spotrebiteľ, v takomto prípade sa súd pri rozhodovaní o žalobe na zrušenie rozhodcovského rozsudku musí zaoberať aj otázkou, či pri rozhodovaní došlo k porušeniu všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa, najmä posúdiť, či pri rozhodovaní rozhodcovského súdu došlo k porušeniu § 53 Občianskeho zákonníka v súvislosti s dojednaním neprijateľných zmluvných podmienok. Súd preto preskúmal zmluvu o revolvingovom úvere a zistil, že táto zmluva neobsahuje podstatnú obsahovú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Ďalej je potrebné upriamiť pozornosť na skutočnosť, že údaj týkajúci sa predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu obsiahnutý v bode 5. zmluvy o revolvingovom úvere je 63,92 %, keď však v bode 6. predmetnej zmluvy je uvedený údaj o predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu vo výške 70,01 %, teda veriteľ dopísal nový údaj o RPMN, pričom podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať vyššie uvedené náležitosti uvedené pod bodom a/ až k/ r/ y/, inak sa v zmysle § 11 ods. 1 uvedeného zákona, spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. S poukazom na uvedenú skutočnosť dospel súd k záveru, že tomto prípade je nevyhnutné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov a nakoľko rozhodcovský rozsudok zaviazal žalobcov na plnenie, ktorého obsahom je okrem poskytnutej istiny úveru aj úrok vrátane zmluvnej pokuty, súd má za to, že v rámci konania pred rozhodcovským súdom došlo k porušeniu všeobecne záväzných predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, čo možno považovať za ďalší z dôvodov pre zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle citovaných zákonných ustanovení. Z uvedených dôvodov súd žalobe vyhovel a rozhodcovský rozsudok sp. zn. S.-H.-XXX/XX-A. zo dňa 04.11.2014 vydaný Stálym rozhodcovským súdom Victoria, rozhodcovský súd v Žiline so sídlom Vojtecha Tvrdeho 793/21,010 01 Žilina konajúcim prostredníctvom rozhodcu E.. A. H. zrušil.

Podľa § 151 ods. 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

O trovách konania rozhodne súd v zmysle citovaného zákonného ustanovenia po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

§ 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z.

§ 2 písm. a), b) zák. č. 129/2010 Z. z.

§ 9 ods. 1, 2 zák. č. 129/2010 Z. z.

§ 11 písm. a), b) zák. č. 129/2010 Z. z.

§ 52 ods. 1, 2 zák. č. 40/1964 Zb.

§ 53 ods. 1, 2, 3, 4 písm. r), ods. 5 zák. č. 40/1964 Zb.

§ 54 ods. 1, 2 zák. č. 40/1964 Zb.

§ 54b zák. č. 244/2002 Z. z.

§ 41 zák. č. 244/2002 Z. z.

§ 151 ods. 3 zák. č. 99/1963 Zb.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v 3 vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta O. s. p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., t. j.

1) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

2) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania

3) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený

4) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie

5) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný

6) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom

7) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát

8) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy

9) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali

10) bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.), t. j.

1) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

3) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O. s. p.,

4) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).